

Dążenie do świętości przez pracę

Po ukończeniu studiów
chemicznych w Madrycie w
1940 roku postanowiła zostać
na uczelni, by ...

29-10-2015

Guadalupe żyła wpatrzona w Boga,
obierając za motto słowa psalmisty:
„Oznajmij, jaką drogą mam
kroczyć!”[\[1\]](#). Bóg wysłuchał jej
prośby. Guadalupe przeszła przez
życie, wypełniając wolę Bożą w
realizacji powołania wiernych Opus
Dei, jakim jest dążenie do świętości

poprzez wykonywanie codziennych zajęć i obowiązków. Jej największą ambicją było wierne służenie duchowi Dzieła. Swoją pracę zawsze wykonywała jak najlepiej, stawiając Boga na pierwszym miejscu.

Po ukończeniu studiów chemicznych w Madrycie w 1940 roku postanowiła zostać na uczelni, by w pełni poświęcić się pasjonującej ją dziedzinie oraz badaniom naukowym, które dawały jej dużo satysfakcji. Dzięki dużej zdolności koncentracji praca intelektualna przychodziła Guadalupe z łatwością, a czas na nią przeznaczony zawsze wykorzystywała w pełni.

Jej działalność obejmowała wiele różnych zajęć wykraczających poza pracę ściśle naukową, związanych między innymi z zakładaniem i administrowaniem nowych akademików oraz ośrodków szkoleniowych dla kobiet. Ponadto

Guadalupe zajmowała się organizacją zajęć edukacyjnych wykorzystujących nowoczesne metody pedagogiczne, nadzorowała administrację w ośrodkach Opus Dei, a także, działając na różnych szczeblach, realizowała zadania związane z zarządzaniem i edukacją. Obowiązki te wypełniała zarówno w Hiszpanii, jak i w Meksyku. Dzięki temu wcielała w życie słowa św. Josemaríi: „Praca zawodowa – również praca w domu jest zawodem pierwszej kategorii – świadczy o godności istoty ludzkiej, jest okazją do rozwijania własnej osobowości; węzłem łączącym z innymi; źródłem dochodów; środkiem przyczyniania się do poprawy społeczeństwa, w którym żyjemy, do wspierania postępu całej ludzkości...”[2].

Guadalupe odważnie podejmowała nowe zadania, traktując je z radością jako możliwość służby i wypełniania pragnienia wyrażonego tymi

słowami w „Bruździe”: „Stanowiska... Wyższe czy niższe? – Co cię to obchodzi! Ty – jak zapewniasz – przyszedłeś, żeby być użytecznym, żeby służyć z całkowitą dyspozycyjnością: postępuj więc konsekwentnie”[3].

Świadkowie życia zawodowego Guadalupe wspominają jej dążenie do perfekcji, uczciwość, rzetelność oraz pobożność. Oto niektóre ze świadectw:

„Posiadała niezwykłą siłę ducha. Jej optymizm sprawiał, że zawsze wybiegała myślami naprzód. Wciąż zastanawiała się, co jeszcze pozostało do zrobienia i nigdy nie była z siebie do końca zadowolona...”

„Czuła się odpowiedzialna za to, by wszędzie wszystko szło jak trzeba i gdy tylko było to konieczne, wskazywała nam, że coś jest nie tak, że powinniśmy się poprawić...”

Jednak zawsze robiła to delikatnie, z miłością.”

„Żyła dla innych, a to pozostawiało jej niewiele czasu na skupianiu się na własnym życiu. Mimo to w pracy działała bardzo metodycznie, dobrze wykorzystując każdą chwilę. Cechowała ją pogoda ducha i poczucie humoru.”

W 1957 roku Guadalupe przeszła operację serca, w którym wykryto zwężenie zastawki mitralnej. Od tego czasu jej stan zdrowia szybko zaczął się pogorszać. Mimo to pozostała niezwykle aktywna, a osoby spoza najbliższego kręgu nie miały pojęcia o jej chorobie. Sama Guadalupe nigdy o niej nie wspominała, nie tracąc siły i pogody ducha. Dawała z siebie wszystko, aż do ostatniego dnia życia.

Źródło: Boletín de la Oficina para las Causas de los Santos [Biuletyn Biura

do Spraw Kanonizacyjnych] 82/2012,
nr 10. Prałatura Opus Dei. Hiszpania.

[1] Ps 143,8 [w:] Biblia Tysiąclecia,
Poznań 2003.

[2] Escrivá Balaguer, Josemaría.
Kuźnia. Katowice: Księgarnia św.
Jacka 1992, s. 702.

[3] Escrivá Balaguer, Josemaría.
Bruzda. Katowice: Księgarnia św.
Jacka 2001, s. 705.

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://
dev.opusdei.org/pl-pl/article/dazenie-do-
swietosci-przez-prace/](https://dev.opusdei.org/pl-pl/article/dazenie-do-swietosci-przez-prace/) (05-08-2025)